

EDI- TORIAL

Quan es fa un editorial cal pensar quins aconteixements s'han esdevingut en l'actualitat, mirar la incidència que poden tenir per a nosaltres, i dir-hi la nostra. Perquè la missió de l'editorial és ser la veu de la revista.

Però aquesta vegada podem reposar d'aquesta feina.

No pas per manca d'aconteixements. Podríem parlar de la fugida d'en Albert Boadella i l'afer dels Joglars, amb la lluita per la llibertat d'expressió; del desarmament nuclear, o del segrestament d'Aldo Moro, o del nostre Ajuntament, que també ha sigut notícia.

Però avui cal ser més casolans. L'aconteixement el tenim a casa nostra mateix. I és el sopar del Ronsana, que com cada any ens reuneix a l'entorn d'una taula festiva a aquells qui fem el Ronsana: des de la direcció, passant pels col·laboradors, fins als qui el llegiu, al nostre poble, a la nostra comarca o més enllà. Sense oblidar els qui hi dibuixen, els qui el composen, els qui per l'art de la linotipia i l'impremta fan que el que una persona ha escrit ho llegeixin moltes. Sense oblidar tampoc els qui anunciant allò que venen o allò que fabriquen, fan també una aportació a l'economia. Perquè, ho volgum o no ho volgum, una revista és com un nen que cal alimentar...

Si, ja ho sabem, en el sopar no hi són pas tots. Però els qui hi som ens sentim representants de tots els altres.

I sabem que si un dia hi faltés alguna d'aquestes persones o grups de persones la revista deixaria d'existir, o bé —d'això no en dubtem, ja no seria la mateixa—.

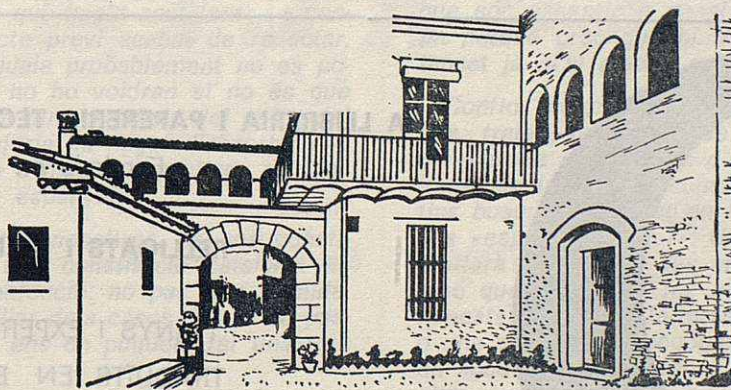
I amb això no fem cap crida a favor de l'immobilisme. Només els invertebrats necessiten la closca per a mantenir-se. I la revista no ho és, sinó que és el resultat del treball de diverses persones que uneixen les idees i els esforços per a fer una obra en comú.

I aquesta obra en comú és el fet que en el nostre poble de Santa Eulàlia de Ronsana, des de fa deu anys, es publiqui una revista, que —sense ser presumits— podem dir que té una presentació digna, una difusió que va més enllà de la Vall del Tenes. I que vol ser fidel a ella mateixa, amb una agilitat que li permetrà d'ampliar els temes, les seccions, el contingut, donant entrada a nous col·laboradors.

Hem dit que ja fa deu anys que es publica. I això és una data important. Des d'ara necessitarem dues xifres per a comptar els anys. Quan una persona fa deu anys ho considera un aniversari molt significatiu. També ho és per a la revista: deu anys volen dir una constància en l'esforç, en la responsabilitat, en el treball. Deu anys volen dir unes relacions entre els col·laboradors i els lectors que, d'alguna manera, ens fan ser amics.

Per això, el sopar del Ronsana aquest any és com la trobada d'una família per a celebrar un aniversari. A tots, doncs, i a la mateixa revista diem: Per molts anys!

Masia Can Farell Restaurant

Km. 5.500 de la carretera de
Caldes a Granollers - Tel. 844 87 07

SANTA EULALIA DE RONÇANA